

ΚΟΠΑΝΆΩ

κοπανάω κ. **κοπανώ**, ρ. [<κοπανίζω], κοπανάω. **1.** χτυπώ κάποιον ή κάτι δυνατά: «κοπάνησε μια την πόρτα πίσω του και βγήκε νευριασμένος απ' το δωμάτιο». (Λαϊκό τραγούδι: ετσάκωνε το χάρακα κι όλο με **κοπανούσε**, με μαύριζε απ' τις ψιλές κι ύστερα μ' αμολούσε). **2.** πίνω οινοπνευματώδη ποτά: «κοπάνησε στα όρθια ένα ουισκάκι κι έφυγε». (Λαϊκό τραγούδι: φέρτε μου να **κοπανήσω** για να πάω να την τσακίσω, να μεθύσω και με μπίρα κι ας μη δω στον ήλιο μοίρα!). **3.** υπενθυμίζω συνέχεια σε κάποιον μια λανθασμένη ενέργειά του, κάποιο ατόπημά του ή απειλώ συνεχώς κάποιον με κάποια ενέργειά μου που δε θα του είναι αρεστή: «μια ζωή θα του κοπανάω που μ' άφησε ξεκρέμαστο, όταν του ζήτησα τη βοήθειά του || μη μου κοπανάς συνέχεια πως θα χωρίσουμε». (Λαϊκό τραγούδι: μου **κοπανάς** κάθε φορά πως θα μ' αφήσεις μόνη και σου το λέω καθαρά τ' αφτί μου δεν ιδρώνει).

- μου την κοπάνησε, έφυγε από κοντά μου χωρίς να το καταλάβω, μου την έσκασε: «τη στιγμή που στάθηκα στο περίπτερο ν' αγοράσω τσιγάρα, μου την κοπάνησε». (Λαϊκό τραγούδι: απότομα, **μου την κοπάνησες** απότομα, δε μου ξηγήθηκες φιλότιμα κι έφυγες μ' άλλον μια βραδιά).

- στο (στα, το) κοπανάω, επαναλαμβάνω συνέχεια τα ίδια λόγια, ιδίως τις ίδιες συμβουλές σε κάποιον ή υπενθυμίζω συνέχεια σε κάποιον μια λανθασμένη ενέργειά του ή κάποιο ατόπημά του: «μια ζωή στο κοπανάω πως πρέπει να κόψεις τις παλιοπαρέες, αλλά εσύ κάνεις πάντα του κεφαλιού σου || αν είναι μετά να μου το κοπανάς για χρόνια πως με βοήθησες, καλύτερα να μένει! || μια φορά έκανα κι εγώ ένα λάθος και μου το κοπανάς συνέχεια!». (Λαϊκό τραγούδι: **μου κοπανάς** κάθε φορά πως θα μ' αφήσεις μόνη και σου το λέω καθαρά τ' αφτί μου δεν ιδρώνει).

- τα κοπανάω, **α.** πίνω συστηματικά οινοπνευματώδη ποτά και μεθώ, είμαι πότης: «όλο το βράδυ τα κοπανούσε με το φίλο του». (Λαϊκό τραγούδι: ποτήρια σπάει, **τα κοπανάει**, σκίζεται για μια μελαγχρινή, μα στη σούρα του ζητάει και καμιά ξανθή). **β.** μιλώ απροκάλυπτα, χωρίς υπεκφυγές και σε έντονο τόνο: «ό,τι θέλω να πω, τα κοπανάω χωρίς να υπολογίζω κανέναν».

- την κοπανάω, **α.** δραπετεύω, φεύγω: «την ώρα που έβαζαν τους άλλους στην κλούβα, εγώ βρήκα την ευκαιρία και την κοπάνησα». (Λαϊκό τραγούδι: σ' αγάπαγα και έλεγα πως είχες λίγη μπέσα κι εσύ μου **την κοπάνησες** γιατί ήσουν μπαμπέσα). **β.** ξεφεύγω από μια δύσκολη κατάσταση: «μόλις είδα πως αγρίεψαν τα πράγματα, την κοπάνησα». **γ.** αποχωρώ απαρατήρητος από κάπου: «την ώρα που οι άλλοι χασκογελούσαν, εγώ την κοπάνησα». **δ.** το σκάω από τη δουλειά μου, κάνω κοπάνα: «έχω δυο μέρες άδεια, θα την κοπανήσω κι άλλη μια κι έτσι θα μπορέσω να πάω στο χωριό μου». **ε.** αποφεύγω να κάνω κάτι που είναι μέσα στα καθήκοντά μου, αλλά μου είναι δυσάρεστο, δεν συμμετέχω σε κάποια υποχρέωσή μου, λουφάρω: «όταν έχουμε πολλή δουλειά, την κοπανάω στο υπόγειο για να τακτοποιήσω δήθεν το εμπόρευμα || έπρεπε να 'μουν στο σπίτι τώρα, γιατί κάνουμε μετακόμιση, αλλά την κοπάνησα για να βγω ραντεβού με την γκόμενα».

- την κοπάνησε αλά γαλλικά, βλ. λ. [αλά](#).

- τον κοπανάω, τον δέρνω άγρια: «τον εκνεύρισε τόσο πολύ που, όταν τον έπιασε στα χέρια του, τον κοπανούσε μια ώρα».

- του την κοπανάω, τον εξαπατώ, τον ξεγελώ: «μου 'κανε πολύ τον έξυπνο, μέχρι που του την κοπάνησα κι έβαλε μυαλό».